

Sygn. akt I C 634/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: sekretarz sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 02 lutego 2016r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa P. D. (1),

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.,

o zapłatę,

I zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda P. D. (1) kwotę 6.833,37 zł (sześć tysięcy osiemset trzydzieści trzy złote 37/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 15 marca 2013r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III rozstrzyga zasadę poniesienia przez strony kosztów procesu, w tym nieuiszczonych kosztów sądowych orzekając, że koszty te ponosi powód w 18,43% zaś pozwany w 81,57%, pozostawiając szczegółowe ich wyliczenie referendarzowi sądowemu.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 634/13

UZASADNIENIE

Powód P. D. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) .U. S.A. kwoty 8.377,23 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 marca 2013r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, tytułem odszkodowania.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że dochodzona kwota stanowi odszkodowanie za uszkodzenie jego pojazdu w wyniku kolizji z dnia 11 lutego 2013r. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, który odmówił jednak wypłaty odszkodowania, gdyż według pozwanego powstałe uszkodzenia na obu pojazdach są niekompatybilne a tym samym do uszkodzeń nie mogło dojść w okolicznościach podanych w zgłoszeniu (k. 2-3)

Pozwany (...) .U. S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego uznał, że uszkodzenia pojazdu powoda nie powstały w okolicznościach zadeklarowanych przez uczestników zdarzenia (k. 19-22).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 11 lutego 2013 r. na drodze w miejscowości K. kierujący pojazdem M. B. zjeżdżając z wzniesienia nie zachował szczególnej ostrożności i wpadł poślizg uderzając w należący do powoda pojazd marki L. (...). Sprawca kolizji, który bezpośrednio po kolizji uznał swoją odpowiedzialność, posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

(zeznania świadka S. B. k. 67-68; przesłuchanie powoda k. 97-98)

W wyniku kolizji pojazd powoda doznał uszkodzeń drzwi tylnych lewych (w postaci zarysowania w części górnej wraz z głębokim zarysowaniem przechodzącym w poziome pęknięcie w części środkowej), błotnika tylnego lewego (w postaci zerwania z zaczepów i odłamania, zarysowania powłoki lakierowej w miejscu mocowania nakładki oraz zarysowania i wgniecenia pod lampą tylną lewą), zderzaka tylnego (odłamania po stronie lewej), lusterka lewego (zarysowania obudowy) i osłony przeciw błotnej tylnej lewej (zerwania z zaczepów). Koszty naprawy uszkodzeń pojazdu, przy zastosowaniu średnich stawek za prace blacharsko – lakiernicze w kwocie 120 zł za godzinę oraz technologii napraw producenta pojazdu wynosi brutto 8405,05 zł, tj. netto 6833,37 zł.

(dowód: opinia biegłego S. T. k. 105-118, ustna opinia uzupełniająca biegłego S. T. k. 161-163; opinia biegłego P. D. (2) k. 175-194; ustna opinia uzupełniająca biegłego P. D. (2) k. 239-241)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w części.

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, których prawdziwości nie kwestionowano, a które nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd dopuścił także dowód z zeznań świadka oraz przesłuchania strony – powoda. Dał im wiarę odnośnie przebiegu samego zdarzenia. Co do zakresu powstałych w związku ze zdarzeniem uszkodzeń w pojeździe powoda oraz kosztów naprawy dopuszczono dowód z opinii biegłych. Zarówno pierwszy jak i drugi biegły wykluczyli możliwość powiązania wszystkich uszkodzeń w pojeździe powoda z zaistniałym zdarzeniem. Przy czym drugi z biegłych (P. D. (2)) zdołał ustalić zakres uszkodzeń powstałych w wyniku zdarzenia, a w konsekwencji koszt naprawy pojazdu powoda. Ostateczna ustna opinia biegłego P. D. (2) kwestionowana nie była.

Odpowiedzialność pozwanego znajduje uzasadnienie w przepisach kodeksu cywilnego, w tym art. 805 § 1 k.c. i 822 §1 k.c. Ustalenie wysokości szkody i sposobu jej naprawienia odbywa się w zgodzie z zasadami określonymi w art. 361 § 2 k.c. i art. 363 § 1 k.c. - na podstawie odpowiedzialności za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła oraz trybu naprawienia szkody oraz, zgodnie z wyborem poszkodowanego, przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. W przypadku naprawy szkody w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Zgodnie z linią orzecznictwa Sądu Najwyższego do ustalania wysokości odszkodowania w przypadku ubezpieczenia OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania (wyrok SN z 11.06.2003 r., V CKN 308/2001), a zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu (uchwała SN z 12.04.2012 r., III CZP 80/2011).

Nadto, wypłata odszkodowania z OC nie może być uzależniona od wcześniejszej naprawy samochodu z własnych środków, albowiem obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać (wyrok SN z 08.07.2003 r., IV CKN 387/01).

Powód domagał się zasądzenia tytułem odszkodowania kwoty netto, podając że jest podatnikiem podatku Vat (k. 241). Jak wynika z ostatecznej opinii biegłego koszty naprawy pojazdu powoda z zakresie uszkodzeń mających związek ze zdarzeniem wynoszą netto 6.833,37 zł.

Kwotę tę należało zatem zasądzić na rzecz powoda na podstawie ww. przepisów (pkt I wyroku). O odsetkach orzeczono na podstawie art. 817 kc w zw. z art. 481 §1 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, przy czym początkowa data ich naliczania kwestionowana nie była.

W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić (pkt II wyroku).

O kosztach orzeczono w pkt III wyroku po myśli art. 100 kpc i art. 108 §1 kpc rozdzielając stosunkowo obowiązek ich ponoszenia. Ponieważ powód przegrał sprawę w 18,43% zaś pozwany w 81,57% to w takim też zakresie powinni ponieść koszty postępowania.

/-/ SSR Piotr Żywicki